

இனிமையான குழந்தைகளே - சாகார சரீரத்தை நினைப்பது கூட பூத (தேக) அபிமானி ஆவதாகும். ஏனென்றால் சரீரம் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனது. நீங்கள் ஆத்ம அபிமானி ஆகி ஒரு விதேகி தந்தையை நினைக்க வேண்டும்.

கேள்வி: அனைத்தையும் விட மிக உயர்ந்த காரியம் எது? அதை பாபா தான் செய்கிறார்?

பதில்: முழு தமோபிரதான சிருஷ்டியையும் சதோபிரதானமாக சதா சுகமாக மாற்றுவதே அனைத்தையும் விட மிக உயர்ந்த காரியமாகும். பாபா தான் செய்கின்றார். இந்த உயர்ந்த காரியத்தின் காரணமாக அவருடைய நினைவு சின்னமும் கூட மிகவும் உயர்ந்ததாகச் செய்கிறார்கள்.

கேள்வி: எந்த இரண்டு வார்த்தைகளில் முழு நாடகத்தின் இரகசியமும் வந்து விடுகிறது?

பதில்: பூஜ்ஜியம் மற்றும் பூஜாரி, நீங்கள் பூஜைக்குரியவர்களாக இருக்கும் போது உத்தம புருஷர்களாக இருக்கிறீர்கள். பிறகு மத்தியம், கீழானவர் ஆகிறீர்கள். மாயை பூஜைக்குரியவரிலிருந்து பூஜாரி ஆக்கி விடுகிறது.

பாட்டு: சபையின் உச்சத்தில் விளக்கு எரிந்தது.....

ஓம் சாந்தி. மனிதர்களை பகவான் என்று கூற முடியாது என பகவான் வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரின் படம் இருக்கின்றது. அவர்களை பகவான் என்று கூற முடியாது. பரம்பிதா பரமாத்மாவின் இருப்பிடம். அவர்களை விட உயர்ந்தது. அவரைத் தான் பிரபுவே, ஈஸ்வரா, பகவான் என்கிறார்கள். மனிதர்கள் அழைக்கின்ற போது அவருடைய எந்த ஒரு ஆகார அல்லது சாகார மூர்த்தியும் தெரிவதில்லை. ஆகவே, ஏதாவது ஒரு மனித உடலை பகவான் என்று கூறுகின்றார்கள். சன்னியாசிகளைப் பார்த்தாலும் பகவான் என்கிறார்கள், ஆனால் மனிதர்களை பகவான் என்று கூற முடியாது என பகவானே புரிய வைக்கிறார். நிராகார பகவானை மிகவும் நினைக்கிறார்கள். யார் குருவை வைத்துக் கொள்ளவில்லையோ, மற்றும் சிறிய குழந்தைகளோ அவர்களுக்கு பரமாத்மாவை நினைப்புகள் என்று கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் எந்த பரமாத்மாவை நினைப்பது என்பது தெரிவிக்கப்படவில்லை. எந்த சித்திரமும் புத்தியில் இல்லை. துக்க நேரத்தில் பிரபுவே என்கிறார்கள். எந்த குருவோ அல்லது தேவதை படமோ அவர்களின் எதிரில் வருவதில்லை. நிறைய குருவை அடைந்திருக்கலாம். இருப்பினும் ஏ, பகவான் என்று கூறும் போது ஒரு போதும் அவர்களுக்கு குருவின் நினைவு வருவதில்லை. ஒரு வேளை குருவை நினைத்துக் கொண்டே பகவான் என்றால் அந்த மனிதரோ பிறப்பு இறப்பில் வரக் கூடியவர் ஆகிவிட்டார். இது ஐந்து தத்துவங்களால் ஆன சரீரத்தை நினைப்பது போலாகும். இதற்கு பஞ்ச பூதம் என்று பெயர். ஆத்மாவிற்கு பூதம் என்று கூற முடியாது. எனவே அது பூத பூஜை ஆகிவிட்டது. புத்தியோகம் சரீரத்தின் பக்கம் போய் விட்டது. ஒரு வேளை எந்த மனிதரையாவது பகவான் என்று நினைத்தால் அவருக்குள் இருக்கக் கூடிய ஆத்மாவை நினைக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவ்வாறில்லை. ஆத்மா இருவருக்குள்ளும் இருக்கிறது. நினைப்பவருக்குள்ளும் இருக்கிறது, யாரை நினைக்கிறார்களோ அவருக்குள்ளும் இருக்கிறது. பரமாத்மாவையோ சர்வ வியாபி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பரமாத்மாவை பாவ ஆத்மா என்று கூற முடியாது. உண்மையில் பரமாத்மாவின் பெயர் வரும் போது புத்தி நிராகாரரின் பக்கம் சென்று விடுகிறது. நிராகார தந்தையை நிராகார ஆத்மா நினைக்கிறது. அதற்கு ஆத்ம அபிமானி என்பார்கள். சாகார சரீரத்தை யார் நினைக்கிறார்களோ அது பூத அபிமானி போன்றாகும். பூதம், (உடல்) உடலை நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் தன்னை ஆத்மா என்று நினைப்பதற்குப் பதிலாக பஞ்ச பூதங்களால் ஆன சரீரம் என நினைக்கிறார்கள். பெயர் கூட சரீரத்தைத் தான் குறிக்கிறது. தன்னையும் பஞ்ச தத்துவங்களால் ஆன பூத உடல் என நினைக்கிறார்கள். மேலும் அவரையும் சரீரத்தோடு நினைக்கிறார்கள். ஆத்ம அபிமானி கிடையாது. தன்னை நிராகார ஆத்மா என புரிந்துக் கொண்டால் நிராகார பரமாத்மாவை நினைப்பார்கள். அனைத்து ஆத்மாக்களின் தொடர்பும் முதன் முதலில் பரமாத்மாவோடு இருக்கிறது. துக்கத்தில் ஆத்மா பரமாத்மாவைத் தான் நினைக்கிறது, அவருடன் சம்பந்தம் இருக்கிறது. அவர் ஆத்மாக்களை அனைத்து துக்கங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கின்றார். அவரை விளக்கு என்றும் கூறுகிறார்கள். ஏதோ திரி போன்ற விஷயம் இல்லை. அவரோ பரம்பிதா பரமாத்மா ஆவார். விளக்கு என்று சொல்வதால் மனிதர்கள், ஜோதி என புரிந்துக் கொள்வார்கள். நான் பரமாத்மா என்று தந்தையே புரிய வைத்திருக்கிறார். அவருடைய பெயர் சிவன் ஆகும். சிவனை ருத்திரன் என்றும் கூறுகிறார்கள். அந்த நிராகாரருக்குத் தான் பல பெயர்கள் இருக்கின்றது. வேறு யாருக்கும் இவ்வளவு பெயர்கள் இல்லை. பிரம்மா விஷ்ணு சங்கரருக்கு ஒரே

பெயர் தான். தேகதாரிகளுக்கு ஒரே பெயர் தான். ஒரு ஈஸ்வரனுக்குத் தான் பல பெயர்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அவருக்கு அளவு கடந்த மகிமைகள் உள்ளன. மனிதர்களுக்கு ஒரு பெயர் நிச்சயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் மறு பிறவி அடைந்திருப்பதால் உங்களுக்கு இன்னொரு பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் பழைய அனைத்தையும் மறந்து போகலாம். நீங்கள் பரம்பிதா பரமாத்மாவிற்கு முன்பு உயிருடன் இருக்கிறீர்கள். இதுவே மர்ஜீவா (மறு) ஜென்மம் ஆகும். எனவே நிச்சயமாக தாய் தந்தையிடம் பிறவி எடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஆழமான ரகசியத்தை பாபா புரிய வைகின்றார். உலகினரோ சிவனை அறியவில்லை பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரை அறிகிறார்கள். பிரம்மாவின் பகல், பிரம்மாவின் இரவு என்கிறார்கள். இது கூட கேட்டிருக்கிறோம். பிரம்மா மூலமாக ஸ்தாபனை..... ஆனால் எப்படி இது தெரியவில்லை. இப்போது படைக்கக் கூடியவர் என்றால் நிச்சயமாக புதிய தர்மம், புதிய உலகத்தைப் படைப்பார். பிரம்மா மூலமாக பிராமண குலத்தைத் தான் படைப்பார். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் பிரம்மாவை நினைப்பதில்லை. பரம்பிதா பரமாத்மாவை நினைக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் பிரம்மா மூலமாக நீங்கள் அவருடையவராகியிருக்கிறீர்கள். வெளியில் இருக்கக்கூடிய தேக அபிமானத்தை உடைய பிராமணர்கள் தன்னை பிரம்மாவின் குழந்தைகள் சிவனுடைய குழந்தைகள் என கூற மாட்டார்கள். சிவபாபாவின் ஜெயந்தி கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் அவரைத் தெரியாத காரணத்தால் அவருக்கு மதிப்பில்லை. அவருடைய கோவிலுக்குச் செல்கிறார்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் மற்றும் லக்ஷ்மி நாராயணன் இவர் இல்லை என நினைக்கிறார்கள். அவர் நிச்சயமாக நிராகார் பரமாத்மா ஆவார். மற்ற நடிகர்கள் அனைவருக்கும் அவரவருக்கென்று நடப்பு இருக்கின்றது. மறுபிறவி என்கிறார்கள். அதற்கேற்ப பெயர் மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். இந்த பரம்பிதா பரமாத்மா ஒருவரே உடலுக்கான பெயர் ரூபம் இல்லை. ஆனால் முட்டாள் தனமான மனிதர்கள் புரிந்துக் கொள்ளவில்லை. பரமாத்மாவின் நினைவுச் சின்னம் இருக்கிறது எனில் நிச்சயமாக அவர் வந்திருப்பார். நிச்சயமாக சொர்க்கத்தைப் படைத்திருப்பார். இல்லை என்றால் யார் சொர்க்கத்தை படைப்பார். மீண்டும் வந்து இந்த ருத்ர ஞான யக்ஞத்தைப் படைக்கிறார். இதற்கு யாகம் எனப்படுகிறது. ஏனென்றால் இதில் ஸ்வாஹா ஆக வேண்டும். பல மனிதர்கள் யாகத்தை படைக்கிறார்கள். அது அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் ஸ்தூல யாகம். இந்த பரம்பிதா பரமாத்மா அவரே வந்து யாகத்தைப் படைக்கின்றார். குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கின்றார். யாகத்தைப் படைக்கின்ற போது அதில் கூட பிராமணர்கள் சாஸ்திர கதைகளை சொல்கின்றார்கள். இந்த தந்தையோ ஞானம் நிறைந்தவர் ஆவார். இந்த பகவத்கீதை போன்ற சாஸ்திரங்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தினுடையது என்கிறார்கள். இந்த மெட்டிரியல் யாகம் கூட பக்தி மார்க்கத்தினுடையதாகும். இது பக்திமார்க்கத்தினுடைய நேரமாகும். கலியுக முடிவு வரும் போது பக்தியும் முடிகிறது. அப்போது தான் பகவான் வந்து சந்திக்கின்றார். ஏனென்றால், அவரே பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பவர். அவருக்கு ஞான சூரியன் என்று பெயர். ஞான சந்திரன், ஞான சூரியன், ஞான நட்சத்திரங்கள் சரி, ஞான சூரியன் தந்தையாவார். பிறகு தாய் ஞான சந்திரன் ஆவார். யாருடைய உடலில் பிரவேசமாகிறாரோ அவர் ஞான சந்திரன் தாயாகி விட்டார். மற்ற அனைவரும் குழந்தைகள். இந்த கணக்குப் படி ஜெகதம்பாவும் அதிர்ஷ்ட நட்சத்திரமாகிவிட்டார். ஏனென்றால் குழந்தை அல்லவா? நட்சத்திரங்களில் சில அனைத்தையும் விட பிரகாசமாக இருக்கிறது. அது போல இங்கேயும் வரிசைக்கிரமம் இருக்கிறது. அது ஸ்தூல ஆகாயத்தின் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள். இது ஞான விஷயம் ஆகும். அது தண்ணீரின் நதியாகும். இது ஞான நதியாகும். ஞானக் கடலில் இருந்து வந்திருக்கிறது.

இப்போது சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகிறார்கள். நிச்சயமாக முழு சிருஷ்டியினுடைய தந்தை வருகிறார். வந்து நிச்சயமாக சொர்க்கத்தை படைத்திருப்பார். தந்தை ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்ய வருகின்றார். அது மறைந்து போய் விட்டது. அரசாங்கம் கூட எந்த தர்மத்தையும் ஏற்க வில்லை. எங்களுக்கு எந்த தர்மமும் இல்லை என்கிறார்கள். சரியாகச் சொல்கிறார்கள். பாரதத்தின் ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மம் மறைந்து விட்டது என்று பாபா கூறுகின்றார். தர்மத்தில் சக்தி இருக்கிறது. பாரத வாசிகள் தன்னுடைய தெய்வீக தர்மத்தில் இருந்த போது மிகவும் சுகமாக இருந்தார்கள். உலகத்தில் சர்வ சக்திவானின் இராஜ்யம் இருந்தது. புருஷோத்தமர்கள் இராஜ்யம் செய்தனர். ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாராயணனைத் தான் புருஷோத்தமர் எனப்படுகிறார்கள். வரிசைக் கிரமத்தில் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் ஆகிறார்கள். சர்வ உத்தம புருஷர், உத்தம புருஷர், மத்திய, கீழான புருஷர் ஆகிறார்கள். முதன் முதலில் அனைவரையும் விட சர்வோத்தம புருஷர் ஆகுபவர்களே பிறகு மத்திய, கீழான நிலையை அடைகிறார்கள். லக்ஷ்மி நாராயணன் புருஷோத்தமர் ஆவார். அனைத்து புருஷர்களிலும் உத்தமர் பிறகு கீழ் இறங்குகிறார்கள் என்றால் தேவதைகளிலிருந்து கூடித்திரியர், கூடித்திரியர்களிலிருந்து, வைசியர்,

சூத்திரர், கீழானவர் ஆகிறார்கள். சீதா இராமரைக் கூட புருஷோத்தமர் என கூற முடியாது. அனைத்து இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இராஜா சர்வோத்தமர் சதோபிரதான புருஷோத்தமர் லக்ஷ்மி நாராயணன் ஆவார். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் உங்களுடைய புத்தியில் இருக்கிறது. இந்த சிருஷ்டி சக்கரம் எவ்வாறு சுழல்கிறது. முதன் முதலில் உத்தமர், பிறகு மத்தியம், கீழானவர் ஆகிறார்கள். இச்சமயத்திலோ முழு உலகமும் தமோபிரதானமாக இருக்கிறது என்று பாபா புரிய வைக்கின்றார். யாருடைய ஜெயந்தியை கொண்டாடுகிறார்களோ அவர் இன்றிலிருந்து 5000 வருடங்களுக்கு முன்பு பரம்பிதா பரமாத்மா சிவன் ஆவார். இல்லையென்றால் சிவஜெயந்தியை ஏன் கொண்டாடுகிறார்கள்? பரம்பிதா பரமாத்மா நிச்சயமாக குழந்தைகளுக்காக பரிசுகளை கொண்டு வருவார். மேலும் நிச்சயமாக சர்வோத்தம காரியங்களை செய்வார். முழு தமோபிரதான உலகத்தையும் சதோபிரதானமாக சதா சுகமுடையவராக மாற்றுகின்றார். எவ்வளவு உயர்ந்தவரோ அவ்வளவு நினைவு சின்னமும் உயர்ந்தாக இருந்தது. எனவே தான் அவருடைய கோவிலையும் கொள்ளையடித்துச் சென்றனர். மனிதர்கள் செல்வத்திற்காக சண்டையிடுகிறார்கள். வெளி நாட்டிலிருந்தும் கூட செல்வத்திற்காக வந்தனர். அச்சமயம் நிறைய செல்வம் இருந்தது. ஆனால் மாயா இராவணன் பாரதத்தை கூழாங்கல் போன்று மாற்றுகின்றான். தந்தை வந்து வைரம் போன்று மாற்றுகிறார். இப்படிப்பட்ட சிவ தந்தையை யாரும் அறியவில்லை. சர்வ வியாபி என்கிறார்கள். இவ்வாறு கூறுவது தவறாகும், படகை கடை சேர்ப்பவர் சத்குரு ஒருவரே. மூழ்கடிக்கக் கூடியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அனைவரும் விஷக்கடலில் மூழ்கி இருக்கிறார்கள். அப்போது தான் சாரமற்ற உலகத்திலிருந்து விஷக் கடலிருந்து பாற் கடலுக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள் என கூறுகின்றார்கள். விஷ்ணு பாற்கடலில் இருந்தார் என பாடுகிறார்கள். சொர்க்கத்திற்கு தான் பாற்கடல் என்று பெயர். அங்கே லக்ஷ்மி நாராயணன் இராஜ்யம் செய்தார்கள். மற்றபடி விஷ்ணு அங்கே பாற்கடலில் ஓய்வெடுக்கிறார் என்பதில்லை. அவர்கள் பெரிய குளத்தை வெட்டி அதன் நடுவே விஷ்ணுவை வைக்கிறார்கள். விஷ்ணுவைக் கூட மிக நீளமாக செய்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய லக்ஷ்மி நாராயணன் இல்லை. அதிகப் படியாக ஆறடி இருப்பார். பெரிய பெரிய சிலைகளை உருவாக்குகிறார்கள். இராவணனுக்குக் கூட பாருங்கள், எவ்வளவு பெரிய உருவமாகச் செய்கிறார்கள். பெரிய பெயர் என்றால் சித்திரங்களும் பெரியதாக உருவாக்குகிறார்கள். பாபாவின் பெயர் பெரியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர் சித்திரம் சிறியது. புரிய வைப்பதற்காக இவ்வளவு பெரிய ரூபம் காண்பித்துள்ளார்கள். எனக்கு இவ்வளவு பெரிய ரூபம் இல்லை என கூறுகிறார். ஆத்மா எவ்வாறு சிறியதாக இருக்கிறதோ அவ்வாறே பரமாத்மாவும் நட்சத்திரம் போன்று இருக்கிறார். அவருக்கு சப்ரீம் ஆத்மா என்று பெயர். அவர் அனைவரையும் விட உயர்ந்தவர். அவருக்குள் அனைத்து ஞானமும் நிரம்பி இருக்கிறது. அவர் மனித சிருஷ்டியின் விதை ரூபமாக இருக்கிறார், ஞானக் கடல் சைத்தன்ய ஆத்மா என்று அவருடைய மகிமை பாடப்பட்டிருக்கிறது. எப்போது உடலை எரிக்கிறாரோ அப்போது தான் கூறுவார். குழந்தைகள் கூட சிறிய உடல் மூலமாகப் பேச முடியாது. பெரியவர் ஆகும் போது தான் சாஸ்திரங்களைப் பார்க்கும் போது போன பிறவியின் நினைவு வருகிறது. நான் மீண்டும் 5000 வருடத்திற்குப் பிறகு உங்களுக்கு இராஜயோகத்தை கற்பிக்க வந்திருக்கிறேன் என்று பாபா வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். கிருஷ்ணர் எந்த இராஜயோகத்தையும் கற்பிக்கவில்லை. அவர் பிராலப்தத்தை அனுபவிக்கிறார். 8 பிறவிகள் சூரிய வம்சம், 12 பிறவிகள் சந்திர வம்சம். பிறகு 63 பிறவிகள் வைசியர், சூத்திர வம்சத்தினர் ஆகின்றனர். இப்போது அனைவருக்கும் இது கடைசி பிறவியாகும். இந்த கிருஷ்ணருடைய ஆத்மா தான் கேட்கிறது. நீங்கள் தான் கேட்கிறீர்கள். இது சங்கமயுக பிராமணர்களின் வர்ணம் ஆகும். பிறகு நீங்கள் பிராமணரிலிருந்து தேவதையாவீர்கள். பிராமண தர்மம் சூரிய வம்சத்தின் தேவதா தர்மம் மற்றும் சந்திர வம்சத்தின் கூடித்திரிய தர்மம் மூன்றையும் ஒரேயொரு பரம்பிதா தான் ஸ்தாபிக்கிறார். எனவே மூன்றின் சாஸ்திரமும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். வெவ்வேறு சாஸ்திரங்கள் இல்லை. பிரம்மா பிரஜா பிதா இவ்வளவு பெரியவர் அனைவருக்கும் தந்தையாக இருக்கிறார். அவருடைய சாஸ்திரம் எதுவும் இல்லை. ஒரு கீதையில் தான் பகவான் வாக்கு என்று இருக்கிறது. பிரம்மா பகவான் வாக்கு என்றில்லை. இது பிரம்மா மூலமாக சிவபகவான் வாக்கு. இதன் மூலமாக சூத்திரர்களை மாற்றி பிராமணர் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராமணர்கள் தான் தேவதைகள் மற்றும் யார் தேர்ச்சி அடையவில்லையோ அவர்கள் கூடித்திரியர் ஆகிறார்கள். இரண்டு கலைகள் குறைகிறது. எவ்வளவு நன்றாக புரிய வைக்கின்றார். உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர் பரம்பிதா பரமாத்மா. பிறகு பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் அவருக்குக் கூட புருஷோத்தமர் என்று கூறுவதில்லை. யார் புருஷோத்தமர் ஆகிறார்களோ அவர்களே பிறகு கீழாகவும் மாறுகிறார்கள். மனிதர்களில் மிக உயர்ந்தவர் லக்ஷ்மி நாராயணன் அவருடைய கோவில் கூட இருக்கின்றது. ஆனால் அவருடைய

மகிமை யாருக்கும் தெரியவில்லை. பூஜை மட்டும் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நீங்கள் பூஜாரியிலிருந்து பூஜைக் குரியவர் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மாயை மீண்டும் பூஜாரி ஆக்குகிறது. நாடகம் இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாடகம் முடியும் போது தான் நான் வர வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு தானாகவே விருத்தி அடைவது நின்று போகும். பிறகு குழந்தைகளாகிய நீங்கள் வந்து அவரவருடைய பாகத்தைத் திரும்ப நடிக்க வேண்டும். யாருடைய ஜெயந்தியை பக்தி மார்க்கத்தில் கொண்டாடினீர்களோ அந்த பரம்பிதா பரமாத்மாவே வந்து புரிய வைக்கின்றார். இவ்வாறு கொண்டாடிக் கொண்டே இருப்பீர்கள். சொர்க்கத்தில் யாருடைய ஜெயந்தியையும் கொண்டாடுவதில்லை. கிருஷ்ணர் இராமர் போன்றவர்களின் ஜெயந்தியை கொண்டாடுவதில்லை. அவர்கள் உண்மையிலேயே அங்கு இருப்பார்கள். இங்கேயோ வாழ்ந்து சென்றிருக்கிறார்கள். அப்போது கொண்டாடுகின்றார்கள். அங்கே ஒவ்வொரு வருடமும் கிருஷ்ணரின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதில்லை. அங்கேயோ எப்போதும் குஷி ஆகத்தான் இருக்கிறார்கள். பிறந்த நாள் ஏன் கொண்டாட வேண்டும். தாய் தந்தை தான் குழந்தைகளின் பெயர்களை வைக்கிறார்கள். குரு அங்கே கிடையாது. உண்மையில் இந்த விஷயங்கள் ஞானம் மற்றும் யோகத்தோடு தொடர்பில்லை. மற்றபடி அங்குள்ள பழக்கம் என்ன என்பது பற்றி கேட்கலாம். அல்லது அங்கே என்ன சட்டம் இருக்குமோ அதற்கேற்ப நடக்கும் என்று பாபா கூறி விடுவார். நீங்கள் கேட்க வேண்டும் என்ற அவசியம் என்ன இருக்கிறது. முதலில் கடினமாக உழைத்து தனது பதவியை அடைய வேண்டும். தகுதி அடையுங்கள் பிறகு கேளுங்கள். நாடகத்தில் ஏதாவது ஒரு சட்டம் இருக்கும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. தன்னை நிராகர ஆத்மா என்று புரிந்துக் கொண்டு நிராகர தந்தையை நினைக்க வேண்டும். எந்த தேகதாரியையும் நினைக்கக் கூடாது. மறுபிறவி எடுத்து பழைய விஷயங்களை புத்தியினால் மறக்க வேண்டும்.
2. பாபாவினால் படைக்கப்பட்ட இந்த ருத்ர யாகத்தில் சம்பூர்ண அர்ப்பணம் ஆக வேண்டும். துத்திரர்களை பிராமண தர்மத்தில் மாற்றக் கூடிய சேவை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: அனைத்து பழைய கணக்குகளையும் சங்கல்பம் மற்றும் சம்ஸ்கார ரூபத்திலிருந்து கூட முடிக்கக் கூடியவராகி உள்நோக்கு பார்வை உடையவர் ஆகுக!

பாப்தாதா குழந்தைகளின் அனைத்து கணக்கு வழக்குகளையும் இப்போது தெளிவாகப் பார்க்க விரும்புகிறார். சிறிதளவாவது பழைய கணக்கு அதாவது வெளி நோக்குப் பார்வையின் கணக்கு, சங்கல்பம் அல்லது சம்ஸ்கார ரூபத்தில் கூட இருக்கக் கூடாது. சதா அனைத்து பந்தனங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு மற்றும் யோக யுக்த நிலையில் இருப்பதே உள்நோக்கு பார்வை எனப்படுகிறது. ஆகவே, நன்கு சேவை செய்யுங்கள். ஆனால் வெளிநோக்கிலிருந்து உள்நோக்கமுடையவராகிச் செய்யுங்கள். உள்நோக்கு முகமுடையவரின் முகம் மூலமாக பாபாவின் பெயரைக் காப்பாற்றுங்கள். ஆத்மாக்கள் பாபாவினுடையவராகட்டும். அந்தளவிற்கு மலர்ந்த முகமாகட்டும்.

சுலோகன்: தன்னுடைய பரிவர்த்தனை மூலமாக சங்கல்பம், பேச்சு, சம்பந்தம், தொடர்பில் வெற்றி அடைவதே வெற்றி மூர்த்தி ஆவதாகும்.